

Arrest

nr. 193 288 van 6 oktober 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 september 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*), ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT en advocaat M. DUBOIS *loco* advocaat E. MATTERNE, die verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: I. voornaam: G. geboortedatum: (...)1984 geboorteplaats: Benin City nationaliteit: Nigeria

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel / volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zinnen laste wegens openbare dronkenschap (GE.92.LA.00532117, opgesteld door de politie van Gent. Er is een risico tot nieuwe inbreuken op de openbare orde. Er kan daarom geen termijn voor vrijwillig vertrek worden toegestaan.

Betrokkene diende op 13/08/2015 een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. DVZ verklaarde deze aanvraag op 25/03/2016 onontvankelijk. Betrokkene nam kennis van de beslissing. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. Betrokkene heeft een partner RO J (°(...)1988) en een kind, I CO (°(...)2014) in België. Mevrouw RO heeft bovendien nog een ander kind uit een vorige relatie, BO (°(...)2012), dit kind heeft de Belgische nationaliteit. Zowel de partner als zijn kind hebben recht op verblijf. Wel is er nog steeds een onderzoek lopende naar de mogelijke schijnerkenning van C. Hij erkende dit kind immers enkele maanden voor de geboorte en diende op hetzelfde moment een aanvraag tot regularisatie in. Dit is een indicatie dat het mogelijk om een schijnerkenning gaat, betrokkene is mogelijk niet de biologische vader van het kind en mogelijk niet de liefdespartner van mevrouw R.

Betrokkene kan een gezinshereniging met zijn partner / kind opstarten maar kan dit enkel bij de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst. Hij dient dus terug te keren naar Nigeria om daar de nodige procedure op te starten. Daarna kan hij terugkeren naar België op een legale manier. De scheiding is dus enkel van tijdelijke aard. Bovendien staat het de partner van betrokkene vrij om betrokkene achterna te reizen naar het land van herkomst. Ze kunnen ook contact houden via de moderne communicatiemiddelen gedurende de periode dat ze gescheiden zijn. Van een inbreuk op artikel 8 van het EVRM is bijgevolg geen sprake.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

De motieven voor de verwijdering, hierboven ter kennis gegeven, staven tevens de terugleiding.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten: De motieven voor de verwijdering, hierboven ter kennis gegeven, staven tevens de vasthouding

CONCLUSIE:

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

CID:

Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, L.N, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van PZ Antwerpen en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas, de betrokkene, I, G, op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 25/09/2017”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker van zijn vrijheid is beroofd met het oog op verwijdering, dat hij het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, en dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen.

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In het geval de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats bevindt of ter beschikking is gesteld van de regering, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet, wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Als bijlage bij de nota voegt de verwerende partij een document waaruit blijkt dat aan verzoeker een nieuwe termijn wordt toegestaan, van 6 oktober 2017 tot 5 november 2017, om het grondgebied te verlaten. Ook wordt vermeld dat deze termijn moet worden aangebracht “op de opsluitingsvordering”. Ter zitting bevestigt de verwerende partij echter dat verzoeker effectief wordt vrijgesteld en dat hij in de loop van de dag het centrum zal verlaten.

Ambtshalve wordt opgemerkt dat er door het vrijstellen van verzoeker geen hoogdringendheid meer bestaat.

Ter terechtzitting geeft verzoekers raadvrouw aan dat verzoeker opnieuw opgepakt kan worden en dat er dan een heropsluiting kan komen, waardoor volgens haar het uiterst dringend karakter niet verdwijnt.

De verwerende partij meent dat er geen hoogdringendheid meer is omdat er geen verwijderingsmaatregel is waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

In casu wordt vastgesteld dat er geen hoogdringendheid meer is. Verzoeker werd vrijgesteld en heeft een termijn gekregen van dertig dagen om het grondgebied vrijwillig te verlaten. Er kan gedurende die dertig dagen geen gedwongen tenuitvoerlegging plaatsvinden. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is niet imminent. Waar de raadvrouw van verzoeker opmerkt dat verzoeker opgepakt kan worden en heropgesloten, is dit hypothetisch en alleszins voorbarig, gelet op de termijn van dertig dagen die vandaag aan verzoeker gegeven werd voor het vrijwillig vertrek.

Het uiterst dringend karakter is niet aangetoond.

De vaststelling dat er geen hoogdringendheid meer bestaat, volstaat om de vordering als onontvankelijk af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET